

3470

ד.ס.

פרו טו קו ל מט' 58/7

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ב' ל' בסיון תשט"ו-20.6.55 בשעה 15.00.

- השתתפו:
- ס. אונא - היו"ר
  - ב. אזניה
  - י. בר-יהודה
  - ג. חת
  - י. קליבנוב
  - ח. רובין
  - ג. טרון

- בעדו:
- ע. אסף
  - ע. איכילוב
  - ד. בר-רב-האי
  - י. בדד
  - ס. בגין
  - י. הרדי
  - ש. הלל
  - ז. ודהפטיג
  - ת. טובי
  - י. כסה
  - ש. לורנץ
  - ע. מימון
  - ס. סנה
  - ס. קסיט
  - ר. שדי
  - י. ספירא
  - א. תבורי

סוזמנים: ס. אלון - סגן היועץ המשפטי

סדר-היום: חוק הגנת הדייר (חלק ב').

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ס. אונא:

חוק הגנת הדייר (חלק ב').

קיבלנו פניה מהסתדרות עורכי-הדין, על-ידי
טלגרמה, בה הם מבקשים להופיע בפני ועדת
החוקה בקשר עם חוק הגנת הדייר.

היו"ר ס. אונא:

מ. אלון:
ביום ו' היתה נסיאת עורכי-הדין אצל סר
המשפטים בענין זה. דומני שהתיקון אשר נתקבל
על-ידי הוועדה על פי הצעת חבר הכנסת ברר, אשר לפיו יוכל בית-המשפט להורות
לפטור מן התנאי שבני-המשפחה צריכים להמשיך בעצמם בעסק של הדייר, פותר
את הבעיה.

אני מבקש הסתייגות בענין זה. אינני חושב
שעלינו לדאוג להעברת דמי-הספתח בירושה.

י. בר-יהודה:

ב. אזניה:
אני מציע שנגמור תחילה את הטיפול בחוק, נבדוק אם הנוסח מתאים להחלטותינו, ואז אם יהיה לנו זמן, נטל בהצעות אלו.

סעיף 23.

ס. אלו:
הסעיף נוסח בהתאם להחלטת הוועדה. במקרה שדייר נפטר ומשאיר אלמנה וילדים, האלמנה היא בעלת הזכות, אבל אם היא אחרי כן נפטרה, הרי לפי מה שנקבע עד עכשיו, בזאת נגמר, והילדים שוב לא יכלו להיות לדיירים. לפי התיקון שנתקבל יהיו במקרה כזה גם הילדים לדיירים, אם כל הזמן המשיכו לגור יחד עם האלמנה ונתקיימו בהם כל התנאים שהיו דרושים מקודם כדי להיות לדיירים.

סעיף-קטן (2) אומר את אותו הדבר לגבי בית-עסק, אבל הואיל והתנאים שונים, הכנסנו זאת בסעיף-קטן נפרד.

היו"ר ס. אונא:
אני מציע לכתוב במקום "יורשים" - "יורשים על-פי דין".

ח. רובין:
אני מציע במקום הסעיף הזה - סידור המאפסל שרשרת בהעברת הזכות של הדייר.

היו"ר ס. אונא:
חוסכני שהביטוי "כל הזמן" עלול לגרום לקשיים.

י. בר-יהודה:
אם רוצים לקבוע זאת באופן מוחלט, אפשר לעשות זאת רק בצורה שסורה של מקרים ייטארו מחוץ להגנה, אם לאו, יש להשאיר את הדבר לבית-המשפט.

היו"ר ס. אונא:
אולי נכתוב זאת בצורה סלילית: שלא היתה לו דירה קבועה.

י. בר-יהודה:
אני מציע "רוב הזמן" במקום "כל הזמן".

נ. חת:
אני מציע למחוק את המלים "כל הזמן". אז בית-המשפט יחליט על כך.

י. קליבנוב:
אני מציע "וכלבר שלא היתה לו דירה אחרת למגוריו בזמן שהדייר נפטר או חדל להחזיק בסוכר".

הוחלט: 1. לקבל את הצעת ס. אונא לכתוב "יורשים על-פי דין" במקום "יורשים".

2. לקבל את הצעת נ. חת למחוק את המלים "כל הזמן" בסעיפים קטנים (1) ו-(2).

הסתייגות לח. רובין: למחוק את הרישא של סעיף 23 ולהוסיף הערה פוזיטיבית הקובעת שהשרשרת תימשך: "היה אדם לדייר לפי סעיפים 16-22 יראו אותו לצורך סעיפים 16-22 כאילו היה הדייר המקורי של הסוכר".

ג. חת: אבי מציע לכתוב בסעיף-קטן (2) "והתנאים המפורטים בסעיף 22 במקום "ובתנאי המפורט -".

אבי מציע להוסיף אחרי המלה "שהוסיף" - "שהוסיף מאז נפטר הדייר להתגורר בדירה".

ד. קליבוב: לגבי דירה זה ברור שאדם צריך להוסיף להתגורר בה. לגבי בית-עסק - אין זה ברור. זה יכול להיות אדם הבא לעסק פעם בשבוע.

ה. בר-יהודה: חושבני שנכון יהיה להוסיף שזה עסקו העיקרי.

ו. אלון: אפשר להוסיף: "והוא דרוש לצורך קיומו".

ז. חת: ברמה לי סמוטב להגיד שזה מסווג לו מקור פרנסה.

ח. אלון: בחוק השתמשנו בסני המובחנים. כך שאפשר פה להסתמך בכל אחד מהם.

ט. אזביה: אבי מציע להסיר זאת ללא שינוי. אבי חושש שהשינוי יפגע דוקא באותם האנשים הקטנים, שיש להם הרבה בלוי-עסק, אבל כולט קטנים.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת נ. חת לכתוב בסעיף-קטן (2) במקום "והתנאי המפורט בסעיף 22" - "והתנאים המפורטים בסעיף 22".

2. לקבל את הצעת ס. אלון להוסיף לגבי בית-עסק "והוא דרוש לקיומו".

י. חת: צריך להוסיף את התנאי הזה "והוא דרוש לקיומו" גם בסעיף 19(ב).

יא. רובין: אבי מתנגד להכנסת תיקונים בסעיפים שסיימנו את הדיון בהם, אחרת אין לטבר סוף.

הוחלט: לרחות את הצעת נ. חת להוסיף לגבי התנאי של התגוררות בדירה את המלים "מאז הפטירה".

יב. רובין: אבי מציע להזמין את עורכי-הדין לישיבת מחר, לחצי שעה.

יג. אזביה: אבי מציע להזמין את נציגם לסוף הישיבה, ורצוי שיהיה זה אותו אדם אשר דעתו נתקבלה בישיבת נשיאות הסתדרות עורכי-הדין.

הוחלט: לקבל את ההצעה להזמין את נציג נשיאות הסתדרות עורכי הדין בסוף ישיבת מחר.

הישיבה ננעלה בשעה 15.15.